

Motion till riksdagen 2021/22:4137

av Aphram Melki (C)

Nationell strategi för att omvandla utsatta områden till trygga och säkra boendemiljöer

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att ta fram en nationell strategi för att omvandla utsatta områden till säkra och trygga stadsdelar senast 2030 med hänsyn till det lokala perspektivet och tillkännager detta för regeringen.
2. Riksdagen ställer sig bakom det som anförs i motionen om att staten ska bidra med de resurser och samordning som krävs i detta arbete och tillkännager detta för regeringen.

Motivering

Idag finns det enligt polisen 61 utsatta områden i Sverige. Mer än var tjugonde svensk, över 500 000 människor och 5,6 % av Sveriges befolkning, bor just där. Ett utsatt område definieras, enligt polisen, av ett geografiskt avgränsat område som karaktäriseras av låg socioekonomisk status, parallella samhällsstrukturer och kriminalitet. Detta korrelerar starkt med bland annat dödliga skjutningar, den ökade oron och otryggheten inför lokalsamhället samt den sociala ordningen i just dessa områden.

I utsatta områden är individens möjligheter till självständighet, och därmed frihet, väsentligt begränsade. Dessutom är bidragsberoendet fyra gånger så stort som i Sverige i helhet. Detta i kombination med låg utbildningsnivå samt sämre språkkunskaper medför knappa förutsättningar för en god etablering och integrering i samhället. Istället är trångboddhet vanligt förekommande och samtidigt växer alternativa samhällsstrukturer och religiös fundamentalism, vilket redan har skapat strukturer som är helt fränkopplade rättsstaten.

Andelen unga som slutför sin gymnasieutbildning är markant lägre i socialt utsatta områden jämfört med elever från områden med bättre förutsättningar. Detta får

graverande konsekvenser långsiktigt för alla dessa unga men också för samhället i stort, vilket spär på den redan befintliga djupa segregationen.

Ansvar för att lösa situationen faller idag i huvudsak på enskilda kommuner, vilka många gånger gör ett mycket bra arbete med knappa resurser och utan alla de verktyg som behövs för att lösa den växande problematiken, en problematik som också får konsekvenser långt över kommungränser. Det är statens ansvar att säkerställa att rätts-samhället har tillräckliga resurser och här måste göras mycket mer, men kommunerna behöver också stöd för att klara sitt uppdrag att ge barn och ungdomar i utsatta områden bästa möjliga förutsättningar för en bra start i livet samt att det ska finnas arbete till dem som behöver det.

Det behövs en nationell strategi för att omvända utsatta områden till fungerande stadsdelar där alla som bor där ges samma grundförutsättningar som andra. Den nationella strategin måste ta sikte på att avsevärt minska arbetslösheten i dessa områden, säkerställa en likvärdig skola där extra insatser måste sättas in för att stärka det svenska språket samt stärka tryggheten genom att både öka den polisiära närvaron, stärka rättsväsendet och öka insatserna mot den våldsbejakande kriminaliteten och extremismen. Det behövs också ett tydligt mål att det senast år 2030 inte längre ska finnas några områden som definieras som utsatta. Allt annat är ett svek mot de över 500 000 svenskar som bor i just dessa områden.

Aphram Melki (C)